

Brüsszel, 2020. november 24.
(OR. en)

13083/1/20
REV 1

LIMITE

COSI 218	CATS 92
ENFOPOL 316	DROIPEN 103
ENFOCUSTOM 131	COPEN 331
IXIM 124	COPS 407
CT 107	HYBRID 37
CRIMORG 110	DISINFO 39
CYBER 241	DIGIT 128
CORDROGUE 70	JAI 1001

FELJEGYZÉS

Küldi:	az elnökség
Címzett:	a delegációk
Előző dok. sz.:	12862/20
Tárgy:	A Tanács következtetései a belső biztonságról és az európai rendőrségi partnerségről

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a belső biztonságról és az európai rendőrségi partnerségről szóló tanácsi következtetéseket.

A TANÁCS KÖVETKEZTETÉSEI
a belső biztonságról és az európai rendőrségi partnerségről

A TANÁCS,

1. EMLÉKEZTET a 2015–2020-as időszakra szóló megújított belső biztonsági stratégiára, és ÉPÍT annak eredményeire, ÜDVÖZLI a biztonsági unióra vonatkozó uniós stratégiáról szóló bizottsági közleményt¹, amely a Tanács korábbi munkájára² építve olyan konkrét intézkedéseket határoz meg, amelyek célja a 2021–2025-ös időszakra vonatkozó stratégiai prioritások integrált módon történő megvalósítása a digitális és a fizikai világban, illetve a belső és külső dimenzióban egyaránt, továbbá HANGSÚLYOZZA, hogy a biztonsági unióról szóló jelentések fontos eszközt jelentenek az előrehaladás nyomon követése, valamint a hiányosságok és a kialakulóban lévő fenyegetések értékelése szempontjából;
2. RÁMUTAT arra, hogy az elmúlt évtizedekben jelentős előrelépés történt a belső biztonság területén Unió-szerte folytatott együttműködés terén, és hogy az európai bűnüldöző hatóságok közötti együttműködés elősegítésében fontos lépést jelentett az információk adatcsere céljából való hozzáférhetőségére vonatkozó elvnek a meghatározása, amelyre már a hágai programban sor került, az információcserére vonatkozó jogszabályoknak és az azt szolgáló eszközöknek a javítása, valamint a közös adatvédelmi normák meghatározása;
3. ÜDVÖZLI az elnökségi trió (DE-PT-SI) programját, valamint a belső biztonság fokozására irányuló, illetve az EU biztonsági uniójára vonatkozó új stratégiához kapcsolódó új kezdeményezésekkel kapcsolatos koordinációt;
4. EMLÉKEZTET arra, hogy az előző elnökségi trió jelentősen előremozdította az EU belső biztonsági politikájának jövőjéről folytatott vitát, hangsúlyozva, hogy a változó biztonsági kihívásokra való reagálás és a technológiai fejlődésben rejlő lehetőségek kiaknázása érdekében Unió-szerte konszolidálni kell az erőforrásokat, meg kell osztani a tapasztalatokat és a szakértelmet, valamint fokozni kell a rendészeti koordinációt;

¹ 10010/20.

² Az Európai Unió belső biztonságának jövőbeli irányvonala – a megbeszélések eredménye – Az elnökség jelentése (14297/19).

5. NYUGTÁZZA az IB Tanácsban a közelmúltban folytatott megbeszéléseket³, amelyek új lendületet adtak a meglévő együttműködés megerősítését célzó európai rendőrségi partnerség kialakításának;
6. EGYETÉRT különösen abban, hogy a megerősített európai belső biztonsági partnerség keretében a tagállami bűnüldöző szervek tisztviselőinek – az alkalmazandó joggal összhangban – bármely más tagállam bűnüldöző szerveinek tisztviselői számára hozzáférhetővé kell tenniük az utóbbiak feladatai ellátásához szükséges információkat;
7. ÚJÓLAG MEGERŐSÍTI az információk hozzáférhetőségének elvét, és ÚJÓLAG HANGSÚLYOZZA, hogy bár a közös európai adatvédelmi keret és a különböző jogi és technikai eszközök már megkönnyítették a meglévő információk összekapcsolását, még mindig van mit javítani;
8. EGYETÉRT abban, hogy a belső biztonságra vonatkozó megerősített európai partnerség keretében folyamatosan javítani kell az információkezelést és optimalizálni kell az információcserére vonatkozó meglévő eszközök és megállapodások alkalmazását;
9. a belső biztonság fokozása tekintetében HANGSÚLYOZZA, hogy a műszaki fejlődés és a digitális átalakulás megfelelő új megoldásokat és megközelítéseket tesz szükségessé a biztonsági hatóságok számára;
10. KIEMELI, hogy továbbra is biztosítani kell az alapvető jogok és a jogállamiság teljes körű tiszteletben tartását az e következtetésekhez kapcsolódó valamennyi – online és offline – intézkedés során;
11. ELISMERI annak jelentőségét, hogy az EUSZ 4. cikkének (2) bekezdése értelmében a nemzetbiztonság a tagállamok kizárólagos felelősségi körébe tartozik;
12. ELÍTÉLI a közelmúltban Ausztriában, Németországban és Franciaországban elkövetett gyalázatos terrormerényleteket, amelyekkel az európai értékeket, az alapvető jogokat és végső soron az európai életmódot támadták meg. A belső biztonságra vonatkozó európai partnerségünk biztosítani fogja a hatékony operatív együttműködést és határokon átnyúló nyomozást, többek között az erőszakos szélsőséges és a terrorizmus megelőzése és leküzdése tekintetében, függetlenül azok eredetétől;

³ WK 10468/2020.

I. A belső biztonságra vonatkozó hatékony európai partnerség létrehozásának mérföldkövei (2020 – 2025)

A fentiekre tekintettel A TANÁCS:

13. MEGERŐSÍTI az elkövetkező évekre vonatkozó alábbi politikai prioritásokat, és mindenekelőtt HANGSÚLYOZZA, hogy ezeket a mérföldköveket a Parlament, a Bizottság, a tagállamok és az illetékes bel- és igazságügyi ügynökségek együttes fellépésével kell elérni 2025-ig a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség működésének támogatása és a belső biztonságra vonatkozó hatékony európai partnerség létrehozása érdekében:
- a megerősített európai belső biztonsági partnerség keretében a tagállami bűnüldöző szervek tisztviselőinek – az alkalmazandó joggal összhangban – bármely más tagállam bűnüldöző szerveinek tisztviselői számára hozzáférhetővé kell tenniük az utóbbiak feladatai ellátásához szükséges információkat;
 - az EU és tagállamai technikai megoldásokat vezetnek be a bűnüldöző hatóságok számára az egymással való biztonságos és bizalmas kommunikáció érdekében;
 - a bűncselekményekre vonatkozó uniós szintű figyelmeztető jelzéseket biztosító eszközök – pl. a Schengeni Információs Rendszer személyekre és tárgyakra vonatkozó figyelmeztető jelzései – teljes körű alkalmazása bevett gyakorlat;
 - közös adatvédelmi keretünk és számos jogi és technikai eszközünk lehetővé teszi a már meglévő információk jobb összekapcsolását. Az EU információs struktúrája még szorosabban követi a hozzáférhetőség elvét. Adott esetben sor kerül a prűmi keret felülvizsgálatára és aktualizálására;
 - a határokon átnyúló rendőrségi együttműködés területén korszerű és továbbfejlesztett vívmányok születnek például annak érdekében, hogy a hatóságok megfelelő hatáskörökkel rendelkezzenek a határokon átnyúló megfigyeléshez és üldözéshez;
 - a bűnüldöző hatóságok egyértelmű biztosítékok mellett mesterségesintelligencia-technológiákat tudnak használni mindennapi munkájuk során;
 - a tagállamok bűnüldöző hatóságai és az Europol megfelelő felszereltséggel rendelkeznek ahhoz, hogy intenzívebben működjenek együtt és információkat osszanak meg harmadik országokkal;

- a bűnüldöző hatóságok – egyértelmű biztosítéki keret mellett – világszerte együtt tudnak működni a köz- és magánszférabeli partnerekkel, és különösen hozzá tudnak férni az internet kihasználásával elkövetett súlyos bűncselekmények és terrorizmus, valamint az interneten terjedő erőszakos szélsőséges elleni küzdelemhez szükséges információkhoz;

II. A következő lépések

1. Az európai bűnüldözési együttműködés megerősítése

14. TUDATÁBAN VAN annak, hogy meg kell erősíteni a bűnüldözési együttműködés európai dimenzióját. Általánosságban megállapítható, hogy a napi munka során nagyobb tudatosságra van szükség az európai partnerek információs igényeire. Bevetett gyakorlattá kell tenni, hogy nemzeti figyelmeztető jelzés megléte esetén az alkalmazandó jogi kerettel összhangban az Unió egészére kiterjedő figyelmeztető jelzést rögzítsenek a Schengeni Információs Rendszerben (SIS);
15. HANGSÚLYOZZA, hogy a Covid19-világjárvány rámutatott a biztonságos kommunikációs csatornák fontosságára. A Tanács ezért sürgeti a tagállamokat, az uniós bel- és igazságügyi ügynökségeket és a Bizottságot, hogy a már meglévő mechanizmusokra és hálózatokra (például a SIENA-ra) építve fejlesszék tovább az uniós bűnüldöző hatóságok közötti biztonságos és bizalmas kommunikáció technikai megoldásait;
16. KIEMELI, hogy az uniós bel- és igazságügyi ügynökségek – például az Europol, a Frontex, az eu-LISA, az Eurojust és a CEPOL – az európai biztonsági architektúra sarokkövei, és ezért ÚJÓLAG MEGERŐSÍTI, hogy elengedhetetlen megfelelő finanszírozást és személyzetet biztosítani ezen ügynökségek számára. Ezen túlmenően az EU biztonsága szempontjából alapvetően fontos partnerek az olyan nemzetközi szervezetek és szervek is, mint például az Interpol;
17. HANGSÚLYOZZA az Europol kulcsfontosságú szerepét és jövőbeli irányvonalait, ahogyan azokat az Europol jövőjéről szóló, 2020. november 9-i tanácsi állásfoglalás⁴ megállapítja;

⁴ 12463/20.

18. EMLÉKEZTET arra, hogy az új Frontex-rendelet általános végrehajtása és a Frontex készenléti alakulatának bevetése alapvető fontosságú az európai biztonsági szintéren belüli bűnüldözési együttműködés továbbfejlesztéséhez, és ezért arra ÖSZTÖNZI a Frontexet és a tagállamokat, hogy teljesítsék jogilag kötelező hozzájárulásukat;
19. FELKÉRI a tagállamokat, hogy teljes mértékben használják ki az információmegosztásra szolgáló meglévő eszközöket, például a SIS, az Europol, valamint az Interpol adatbázisait, és számolják fel az azok hatékony alkalmazását gátló akadályokat;
20. FELKÉRI az összes tagállamot, hogy teljes mértékben használják ki a meglévő eszközöket, és mozdítsák elő a lehető legjobb minőségű releváns információk cseréjét. A tagállamoknak a felelős uniós ügynökségekkel, elsősorban az eu-LISA-val, az Europollal és a Frontexszel együtt gyorsan végre kell hajtaniuk a felülvizsgált bel- és igazságügyi információs architektúrára vonatkozóan elfogadott jogi keretet annak érdekében, hogy megvalósuljon az uniós információs rendszerek interoperabilitása a határigazgatás, a migrációra és a biztonságra területén;
21. FELKÉRI a Bizottságot, hogy terjesszen elő jogalkotási javaslatot a prümi keret továbbfejlesztésére vonatkozóan. Ezzel összefüggésben mérlegelni lehetne a más információkategóriákra, például az Európai Rendőrségi Nyilvántartási Indexrendszerre (EPRIS) való esetleges kiterjesztést, illetve ilyen információkategóriák bevezetését;
22. HIVATKOZIK a határokon átnyúló bűnüldözési együttműködés fokozásáról szóló, az 1. mellékletben foglalt következtetésekre, és KIEMELI annak fontosságát, hogy hatékonyabb bűnüldözési együttműködést alakuljon ki a tagállamok és ügynökségeik körében, különösen a határokon átnyúló területeken;
23. HANGSÚLYOZZA, hogy az Európai Unió biztonságának megőrzése céljából minden szükséges lépést meg kell tenni annak érdekében, hogy a meglévő eszközök hatékony végrehajtása, valamint adott esetben a jogi alapok megerősítése, konszolidálása és egyszerűsítése révén tovább erősödjön a határokon átnyúló operatív együttműködés, továbbá KIEMELI a helyi, regionális, illetve két- vagy háromoldalú bűnüldözési együttműködés értékét és sikerességét;

2. A jövő alakítása és a technológiai fejlődéssel való lépéstartás

24. TUDATÁBAN VAN annak, hogy bár a digitális átalakulás és az új technológiák, különösen a mesterséges intelligencia alkalmazása jelentős hatást gyakorol az emberek életének minden területére, egyszersmind a társadalmaink közös értékeinek védelmére irányuló képességünket is fokozza. A mesterséges intelligencia bűnüldöző hatóságok általi használata EU-szerte megkönnyítheti és javíthatja a biztonság szavatolását, valamint a bűncselekmények megelőzését, nyomozását és a vádeljárás lefolytatását. A digitális eszközök megkönnyítik a bizonyítékgyűjtést azáltal, hogy jobban strukturálják az adatkészleteket és az információkat, észlelik a mintázatokat, felismerik a kapcsolatokat, azonosítják az áldozatokat és az elkövetőket, valamint a bűncselekmény helyszínét, automatizálják és felgyorsítják a szabványosított és egységes feladatok végrehajtását, valamint segítenek elemezni a tendenciákat, a kockázatokat és a fenyegetéseket a bűncselekmények megelőzése érdekében, ezáltal növelve a bűnüldözés sebességét és hatékonyságát. Ezen eszközök használata ugyanakkor csökkenteni fogja a költségeket, és mérsékelheti azt az esetleges negatív pszichológiai hatást, amelyet a stresszkeltő anyagok – például szexuális zaklatásról vagy gyűlölet-bűncselekményekről készült képek – megtekintése gyakorol a bűnüldöző szervek személyzetére;
25. HANGSÚLYOZZA, hogy a mesterséges intelligencia használatával valószínűleg könnyebben lehet azonosítani az új, korábban ismeretlen mintázatokat és elkövetési módokat, különösen a terrorizmus, a kiberbűnözés, a gyermekek szexuális zaklatása, az emberkereskedelem, a kábítószer-bűnözés és a gazdasági bűnözés területén. A tagállami bűnüldöző szervezetek ezért igénybe kell venniük a mesterséges intelligenciát a megelőzés fokozása és a nyomozás megkönnyítése, valamint az ilyen bűncselekmények áldozatainak védelme érdekében;
26. MEGERŐSÍTI, hogy a mesterséges intelligenciának a belső biztonság érdekében történő tervezése, fejlesztése, telepítése és értékelése során elsődleges szempontként kell figyelembe venni az alapvető jogokat és az adatvédelmet, és azokhoz kell igazodni. A bűnüldözés által használt mesterséges intelligencia esetében különös alapjogi követelmények merülnek fel a fejlesztésre és a telepítés feltételeire vonatkozóan. Amennyiben ilyen rendszerek alkalmazására van szükség, megfelelő biztosítékokra van szükség a mesterségesintelligencia-alkalmazások felelős, megbízható, közérdekű és emberközpontú fejlesztésének és használatának biztosításához a bűnüldözési ágazatban. A felhasználóknak kellően ismerniük kell a mesterségesintelligencia-eszközök kifejlesztésének és működésének módját, képesnek kell lenniük az eredmények kifejtésére és bemutatására, és alapos ismeretekkel kell rendelkezniük a mesterségesintelligencia-eszközök által az egyénekre, a kisebbségekre és a társadalom egészére gyakorolt hatásokról;

27. HANGSÚLYOZZA, hogy a kiterjedt és jó minőségű adatkészletek rendelkezésre állása elősegíti a mesterséges intelligencián alapuló belső biztonsági eszközöknek az alapvető jogokkal, a biztosítékokkal és az adatvédelmi szabályokkal összhangban való kifejlesztését. Ez elengedhetetlen az elfogulatlan, alátámasztható eredmények biztosításához, amelyeket mindig emberi felügyeletnek és emberi döntésnek kell alávetni a mesterséges intelligencia teljes életciklusa során;
28. NYOMATÉKOSÍTJA, hogy különösen fontos, hogy a bűnüldöző szervek személyzete átfogó képzésben részesüljön, hogy ki tudja használni a digitális technológiák, többek között a mesterséges intelligencia előnyeit;
29. FELKÉRI az Europolt, hogy a releváns gyakorlatok cseréjének megkönnyítése érdekében egyesítse és ossza meg a tagállamok bűnüldöző hatóságai által gyűjtött tapasztalatokat és értékeléseket;
30. FELKÉRI a Bizottságot, hogy számolja fel azokat a jogi akadályokat, amelyek gátolják az adatoknak a tagállamok körében történő, innovációs célú egyesítését és megosztását, különösen az algoritmusok betanítását, tesztelését és validálását, és ezzel összefüggésben HANGSÚLYOZZA az Europol belső biztonsággal foglalkozó uniós innovációs központjának szerepét;
31. FELKÉRI a Bizottságot, hogy mozdítsa elő a mesterséges intelligenciával kapcsolatos tehetségbázis létrehozását, valamint – például célzott CEPOL-képzések finanszírozásával – segítse elő a digitális jártassággal és készségekkel kapcsolatos, a bűnüldöző hatóságok személyzetének szánt képzések kialakítását;
32. TUDATÁBAN VAN annak, hogy a hibrid fenyegetések szinte minden szakpolitikai ágazatot érintenek, és túlmutatnak a biztonságpolitika hagyományos elemein. Ezért az uniós intézmények és a tagállamok közötti átfogó koordinációra, valamint a hibrid fenyegetésekkel szembeni fellépés proaktív megközelítésére van szükség;

33. ÚJÓLAG HANGSÚLYOZZA, hogy a biztonsági unióra vonatkozó stratégiában említetteknek megfelelően biztosítani kell az elektronikus hírközlési, illetve a digitális rendszerekben tárolt adatokhoz és bizonyítékokhoz bűnüldözési és igazságügyi célokból történő jogszerű hozzáférést, ahogyan arra az Európai Tanács is rámutatott⁵, továbbá KIEMELI, hogy az aktuális technológiai környezettől függetlenül alapvető fontosságú a bűnüldöző és igazságügyi hatóságok azon képességének megőrzése, hogy a jogszabályokban előírt hatásköreiket online és offline egyaránt gyakorolni tudják;
34. RÁMUTAT arra, hogy a titkosítás a digitalizációba vetett bizalom egyik alapja, ezért azt elő kell mozdítani és fejleszteni kell. A titkosítás a magánélet, valamint a kormányzat, az ipar és a társadalom digitális biztonsága védelmének eszköze. Ugyanakkor – az alapvető jogokkal és szabadságokkal összhangban – biztosítani kell a bűnüldöző és igazságügyi hatóságok arra való képességét, hogy társadalmaink és polgáraink védelme érdekében mind online, mind offline gyakorolják törvényes hatásköreiket. A titkosításról szóló tanácsi állásfoglalásban⁶ foglaltaknak megfelelően ezeket az érdekeket valamennyi meghozott intézkedés esetében gondosan egyensúlyba kell hozni. A szolgáltatókkal, az egyéb érdekelt felekkel és valamennyi érintett illetékes hatósággal szoros együttműködésben műszaki és operatív megoldásokat kell kidolgozni a jogszerűség, a szükségesség és az arányosság elvére épülő szabályozási keret alapján, ugyanakkor a titkosított adatokhoz való hozzáférés biztosítására vonatkozóan nem célszerű egyetlen műszaki megoldást előírni;
35. EMLÉKEZTET arra, hogy az adatmegőrzés tekintetében olyan kiegyensúlyozott keretet kell kialakítani, amely az alapvető jogok és szabadságok teljes körű tiszteletben tartása mellett ténylegesen lehetővé teszi a súlyos bűncselekmények elleni küzdelemhez szükséges információkhoz való hozzáférést, valamint a határokon átnyúló elektronikus bizonyítékokhoz való hozzáférésre vonatkozó mielőbbi jogszabályalkotást;

⁵ EUCO 13/20, 2020. október 1–2.

⁶ 13084/1/20 REV 1.

3. Globális kihívások és nemzetközi együttműködés a biztonság területén

36. MEGERŐSÍTI a belső és a külső biztonság közötti kapcsolat jelentőségét, valamint a külső és a bel- és igazságügyi szereplők – többek között az érintett bel- és igazságügyi ügynökségek – szerepét ebben az összefüggésben;
37. HANGSÚLYOZZA, hogy megfelelő biztosítékok mellett el kell mélyíteni az együttműködést és az információcserét a harmadik országokkal a bűnüldözés területén, mivel ez az együttműködés szorosan kapcsolódik az Unió általánosabb biztonsági érdekeihez;
38. ALÁHÚZZA, hogy még inkább elő kell mozdítani az uniós biztonsági és határigazgatási partnerséget a Frontex és a harmadik országok közötti operatívabb együttműködés formájában, és TÁMOGATJA a tagállamok azon két- és többoldalú kezdeményezéseit, amelyek a harmadik országokkal való operatív koordináció fokozására irányulnak;
39. EMLÉKEZTET arra, hogy a jogállásról szóló meglévő megállapodásokat hozzá kell igazítani az új Frontex-rendelethez. A jogállásról szóló, még meg nem kötött megállapodásokat – különösen a nyugat-balkáni partnerekkel kötendőket – a lehető leghamarabb alá kell írni és hatályba kell léptetni. A Bizottságnak az összes érintett szereplővel szoros együttműködésben értékelnie kell a belső biztonság területén az egyéb – akár az EU-val szomszédos, akár távolabbi – harmadik országokkal folytatott operatív együttműködés megerősítését;
40. RÁMUTAT arra, hogy az európai bűnüldöző szervek a nemzetközi közösség szerves részét képezik, és képesnek kell lenniük szorosabban együttműködni a harmadik országokban található kulcsfontosságú partnerekkel;
41. MEGÁLLAPÍTJA, hogy az EU belső biztonságának maximalizálása érdekében – a szükséges biztosítékok mellett – hatékony információcserét kell folytatni a harmadik országokkal és felekkel;
42. HANGSÚLYOZZA, hogy biztonsági elemzések, kísérleti projektek és más kapcsolódó tevékenységek révén megvalósuló közös fellépés útján hatékonyabban és eredményesebben kell koordinálni az uniós intézmények és szervek, illetve a harmadik országokban tevékenykedő érintett szereplők által hozott intézkedéseket;

43. KIEMELI a bel- és igazságügyi szereplők és a KBVP-műveletek közötti együttműködés továbbfejlesztésének fontosságát, ahogyan azt a polgári KBVP területére vonatkozó paktum is előírányozza, és SÜRGETI az ezen együttműködést meghatározó úgynevezett minikonceptiók végrehajtását, amelyek hozzáadott értéket biztosítanak a harmadik országok, valamint az Európai Unió és tagállamai számára egyaránt;

4. A transznacionális szervezett bűnözés elleni küzdelem

44. EMLÉKEZTET arra, hogy a szervezett bűnözés hatalmas gazdasági és személyes károkat okoz. Mivel a szervezett bűnözői csoportok egyre inkább határokon átnyúlóan működnek, elengedhetetlen az operatív együttműködés maximalizálása, a rendelkezésre álló uniós információs rendszerek használata, valamint az EU-n belüli, illetve a harmadik országokkal és a nemzetközi partnerekkel történő információcsere. A Tanács NYUGTÁZZA, hogy a Bizottság közleményt szándékozik benyújtani egy, a szervezett bűnözés elleni küzdelemre vonatkozó, a 2021–2025-ös időszakra szóló uniós menetrendre vonatkozóan;

45. HANGSÚLYOZZA, hogy a szervezett és súlyos nemzetközi bűnözésre vonatkozó uniós szakpolitikai ciklus/EMPACT bűnüldözési operatív információkon alapuló módszertant biztosít a hatóságok számára az EU-t érintő legsúlyosabb bűnügyi fenyegetések közös kezeléséhez. Továbbra is az uniós szakpolitikai ciklus/EMPACT lesz a súlyos nemzetközi és szervezett bűnözés elleni küzdelem legfontosabb eszköze. Az uniós szakpolitikai ciklus/EMPACT-on belüli eljárások széles körű digitalizációja nagy lehetőségeket rejt magában, különösen az EMPACT érdekelt felei közös platformjának (EMPACT Exchange & Report (XR)) létrehozása tekintetében;

46. LESZÖGEZI, hogy az EMPACT (2018–2021) keretében meghatározott Envicrime prioritás eredményeire építve és a környezeti bűnözésre vonatkozó kölcsönös értékelések 8. fordulójának eredményeit⁷ figyelembe véve fokozni kell a környezeti bűnözés elleni küzdelemre irányuló erőfeszítéseket;

47. MEGÁLLAPÍTJA, hogy az európai kábítószerpiacokon az utóbbi években aggasztó fejlemények következtek be. A helyzetet a különböző típusú kábítószer nagy mennyiségben való elérhetősége, az egyre nagyobb volumenű lefoglalások, az erőszak és a megfélemlítés fokozódása, valamint a hatalmas nyereség jellemzi. A kábítószerpiacok és a hozzájuk kapcsolódó szervezett bűnözői csoportok már régóta igen reziliensnek bizonyulnak, még most, a globális Covid19-világjárvány idején is;

⁷ 14065/19.

48. HANGSÚLYOZZA, hogy a 2021–2025-ös időszakra szóló, megerősített kábítószer elleni uniós stratégiára van szükség annak érdekében, hogy ezekre a fejleményekre tartós válaszingyintézkedésekkel lehessen reagálni. Az EU új kábítószer elleni stratégiájának is kiegyensúlyozott, tényeken alapuló, integrált és multidiszciplináris megközelítést kell követnie a kábítószeresek valamennyi aspektusának nemzeti, uniós és nemzetközi szintű kezelése érdekében. Ezzel összefüggésben a Tanács hangsúlyozza a Kábítószer és Kábítószerfüggőség Európai Megfigyelőközpontjának (EMCDDA) és az Europolnak a szerepét;
49. EMLÉKEZTET arra, hogy a Covid19-világjárvány rámutatott a hamisított gyógyszerek és védőeszközök elleni küzdelem fontosságára és az azokkal járó veszélyekre;
50. ÜDVÖZLI a gyermekek online és offline szexuális zaklatása elleni hatékonyabb küzdelemre irányuló bizottsági stratégiát. RÁMUTAT arra, hogy a gyermekek szexuális zaklatásának és szexuális kizsákmányolásának megelőzése és az ezek elleni küzdelem – különös tekintettel arra, hogy a Covid19-világjárvány során fokozódott a bűnözés online dimenziója – olyan közös kihívást jelent, amelyhez európai és globális szinten egyaránt közös, összehangolt és többszereplős megközelítésre van szükség;
51. FELKÉRI a tagállamokat, hogy a stratégiában megjelölt valamennyi alterületet illetően hajtsák végre a stratégiában foglaltakat. A gyermekek szexuális zaklatása elleni küzdelemről szóló, 2019. október 8-i tanácsi következtetésekkel összhangban a Tanács ÚJÓLAG HANGSÚLYOZZA az EU és a tagállamok elkötelezettségét a gyermekek alapvető jogainak és a bűncselekmények áldozatai jogainak védelme, valamint a gyermekek szexuális zaklatása és szexuális kizsákmányolása ellen – a gyermekek hollététől és állampolgárságától függetlenül – folytatandó küzdelem mellett;
52. HANGSÚLYOZZA, hogy továbbra is kiemelt prioritás a tűzfegyverek tiltott kereskedelme elleni küzdelem, és ÜDVÖZLI a tűzfegyverek tiltott kereskedelmére vonatkozó, a 2020–2025-ös időszakra szóló uniós cselekvési tervet. Meg kell említeni az e területen a közelmúltban elért eredményeket, így többek között azt a munkát, amelyre az EMPACT Firearms program, valamint az EU és a délkelet-európai régió közötti tiltott lőfegyverkereskedelemtől szóló, a 2015 és 2019 közötti időszakra szóló cselekvési terv keretében került sor. A tűzfegyverek tiltott kereskedelme elleni küzdelemhez jobb transznacionális információcserére van szükség, amely például az elveszett és elloptott fegyverekre vonatkozó információknak a Schengeni Információs Rendszerben (SIS) való szisztematikus rögzítésével valósulhatna meg;

53. EMLÉKEZTET a nyugat-balkáni partnerekkel folytatott együttműködés megerősítéséről szóló, 2020. június 5-i következtetéseire, amelyekben felkérte a Bizottságot, hogy a 2018. július 10-i londoni Nyugat-Balkán-csúcstalálkozón elfogadott ütemtervet⁸ építse be a tűzfegyverek tiltott kereskedelmére vonatkozó új uniós cselekvési tervbe, és ÜDVÖZLI, hogy annak céljai összhangban vannak az Unió és az Egyesült Nemzetek Szervezete (ENSZ) által a kézi- és könnyűfegyverek, valamint az azokhoz szükséges lőszeres tiltott kereskedelme elleni küzdelem érdekében tett erőfeszítésekkel;
54. FELKÉRI a tagállamokat, hogy a nyugat-balkáni partnerekkel együttműködve, a vonatkozó tanácsi határozatokkal összhangban folytassák – a tűzfegyverek tiltott kereskedelmére vonatkozó, a 2020–2025-ös időszakra szóló uniós cselekvési tervbe beépített – ütemterv végrehajtását. Ez magában foglalja a bevált eljárások alkalmazását, valamint a Kézi- és Könnyűfegyvereket Ellenőrző Délkelet- és Kelet-európai Központtal (SEESAC) való sikeres együttműködést;
55. FELKÉRI a Bizottságot, hogy a főképviselővel együtt hívjon össze egy, a fő végrehajtó partnerek és adományozók képviselőiből álló olyan irányítóbizottságot, amely az adományozók globális stratégiai koordinációját hivatott biztosítani;
56. A jogi keretek és a szükségletek különbözősége miatt a bűnözéssel és a büntető igazságszolgáltatással kapcsolatos adatok szisztematikus gyűjtésének az egyes tagállamok valós helyzetéhez kell igazodnia. A Tanács FELKÉRI a Bizottságot, hogy részletesebben vitassa meg a tűzfegyverekre vonatkozó cselekvési tervvel kapcsolatos új fő teljesítménymutatók nemzeti alkalmazását;
57. HANGSÚLYOZZA, hogy a súlyos bűncselekmények elleni hatékony küzdelemhez arra is szükség van, hogy valamennyi érdekelt fél elkötelezze magát a bűncselekményekből származó vagyon lefoglalását és elkobzását célzó erőfeszítések fokozása mellett, valamint hogy e tekintetben értékelni kell az európai jogszabályok hatékonyságát;

⁸ A Nyugat-Balkánon a kézi- és könnyűfegyverek jogellenes birtoklására, tiltott kereskedelmére és az azokkal való visszaélésre vonatkozó fenntartható megoldást célzó, 2024-ig szóló ütemterv.

58. KIEMELI az emberkereskedelem és a migráncscsempészás elleni küzdelem fontosságát, és ezért ÜDVÖZLI a Bizottság arra irányuló szándékát, hogy új uniós stratégiát dolgozzon ki az emberkereskedelem felszámolása céljából, valamint hogy a biztonsági unióra vonatkozó stratégia keretében felülvizsgálja a migráncscsempészásra vonatkozó jelenlegi uniós cselekvési tervet. Az emberkereskedelemre vonatkozó stratégiának a kizsákmányolás valamennyi formájára ki kell terjednie, és intézkedéseket kell előirányoznia különösen a munkavállalás vagy szexuális kizsákmányolás céljából folytatott emberkereskedelem megelőzése és az ellene való küzdelem, valamint az áldozatok azonosítása, védelme és támogatása érdekében. A stratégiában továbbra is prioritásként kell szerepelnie a gyermekkereskedelem elleni küzdelemnek. Emellett a stratégiának elő kell irányoznia a jelenlegi technológiai fejleményeknek és azok emberkereskedelemre gyakorolt hatásának az elemzését, a meglévő mechanizmusokon belüli adatgyűjtés és értékelés javítását, valamint az Európa Tanáccsal és a GRETA-val való szorosabb együttműködést;

5. A terrorizmus és az erőszakos szélsőségeség megelőzése és az ellenük folytatott küzdelem

59. EMLÉKEZTET arra, hogy az elmúlt években számottevően erősödött az erőszakos szélsőségeség és a terrorizmus elleni küzdelem terén folytatott uniós együttműködés. Mindazonáltal az Európai Uniót és tagállamait fenyegető terrorveszély továbbra is súlyos, amit a közelmúltban Ausztriában, Franciaországban és Németországban elkövetett támadások is bizonyítanak. E fenyegetés – amelynek a táptalaját képezi mindennemű erőszakos szélsőségeség, így a vallási és politikai indíttatású erőszakos szélsőségeség is – a szabad és nyitott társadalmainkra irányul;
60. SÜRGETI az online terrorista tartalom terjesztésének megelőzéséről szóló rendeletre irányuló javaslat gyors elfogadását, és FELSZÓLÍT minden felet, hogy a kompromisszum szellemében tárgyalva igyekezzenek fenntartani e tekintetben a magas ambíciószintet;

61. HANGSÚLYOZZA annak fontosságát, hogy küzdjünk az interneten terjedő gyűlölet, erőszakos szélsőséges és terrorizmus ellen, különösen az Europolon belül működő, a szélsőséges internetes tartalmakkal foglalkozó uniós egység (IRU) tevékenységei keretében;
62. szem előtt tartva, hogy Európának történelmi felelőssége a területén élő zsidó polgárok és közösségek alapvető jogainak és biztonságának védelme, a Tanács – az antiszemitizmus elleni küzdelem minden szakpolitikai területen történő általános érvényesítéséről szóló tanácsi nyilatkozatra⁹ hivatkozva – HANGSÚLYOZZA az antiszemitizmus elleni küzdelem mint átfogó kérdés fontosságát, és ÚGY VÉLI, hogy a biztonsági helyzet továbbra is komoly aggodalomra ad okot a zsidó polgárok és közösségek számára. A Tanács SÜRGETI a tagállamokat, hogy a zsidó közösségekkel szorosan együttműködve kezeljék központi kérdésként a zsidó intézmények biztonságát, és segítsék elő a legjobb gyakorlatok cseréjét és a határokon átnyúló együttműködést ezen a területen;
63. AGGODALMÁNAK AD HANGOT az ideológiai alapon létrejött valamennyi olyan erőszakos szélsőséges csoporttal kapcsolatban, amely online és offline lázítással és tagtoborzással próbálja a Covid19-világjárványt a saját céljaira felhasználni. A Tanács ELÍTÉL minden, a társadalmi kohézió aláásására és az erőszak előmozdítására irányuló kísérletet, és HANGSÚLYOZZA, hogy átfogó, a társadalom egészére kiterjedő megközelítést követve minden erőfeszítést meg kell tenni a további radikalizálódás megelőzése, valamint az erőszakos szélsőséges és a terrorizmus valamennyi formája elleni küzdelem érdekében. A Tanács ELÍTÉLI a rasszizmus, az idegengyűlölet és az intolerancia minden megnyilvánulási formáját;
64. a Tanács ezért FELKÉRI az Europol, hogy továbbra is kövesse nyomon az ezzel kapcsolatos fejleményeket, és támogassa a világjárványból eredő, illetve annak során felerősödött erőszakos szélsőséges és terrorizmus elleni tagállami erőfeszítéseket;
65. FELKÉRI a tagállamokat, hogy továbbra is fokozzák az online és offline erőszakos szélsőségeshez vezető radikalizálódás megelőzésére irányuló erőfeszítéseiket, különösen azáltal, hogy a megelőzésre és a radikalizálódás felszámolására irányuló programjaikat kiterjesztik minden olyan területre, ahol azokat még nem alkalmazzák a vázolt jelenségek elleni küzdelemben;
66. HANGSÚLYOZZA, hogy e tekintetben továbbra is különös figyelmet kell fordítani a konfliktusövezetekből visszatérőkre, valamint a börtönökre és a szabadon bocsátott foglyokra;

⁹ 12893/20.

67. arra ÖSZTÖNZI a tagállamokat, hogy fordítsanak különös figyelmet azokra a személyekre, akikről a tagállamok megállapították, hogy a terrorizmus vagy az erőszakos szélsőségeség szempontjából fenyegetést jelentenek, és HANGSÚLYOZZA, hogy a belső határok nélküli Európában a meglévő nemzeti és európai szabályozási kereteken belül biztosítani kell az információk megbízható és gyors megosztását abban az esetben, amikor ezek a személyek utaznak, illetve más tagállambeli egyénnel vagy hálózatokkal lépnek összeköttetésbe;
68. HANGSÚLYOZZA, hogy a külföldi terrorista harcosok különleges kategóriájától eltekintve egyelőre nem léteznek olyan közös normák, illetve kritériumok, amelyek meghatároznák, hogy e személyek közül melyeket kell szerepeltetni az európai adatbázisokban és információs rendszerekben. Jóllehet létezik olyan jogi keret, amely alapján információkat lehet rögzíteni ezekben az adatbázisokban, ez még nem garantálja, hogy az adatbázisok tartalmazzák legalább azon személyek adatait, akikről a tagállamok megállapították, hogy súlyos fenyegetést jelentenek a terrorizmus vagy az erőszakos szélsőségeség szempontjából. Ezért a Tanács FONTOSNAK TARTJA, hogy fő szabály szerint rögzítsék a megfelelő európai adatbázisokban és információs rendszerekben azon személyek adatait, akikről az egyes tagállamok megállapították, hogy súlyos fenyegetést jelentenek a terrorizmus vagy az erőszakos szélsőségeség szempontjából, kivéve, ha jogi vagy operatív megfontolások mást tesznek szükségessé. ezzel összefüggésben FELHÍVJA A FIGYELMET az alapvető jogok tiszteletben tartásának és a személyes adatok megfelelő védelmének a jelentőségére;
69. ÜDVÖZLI, hogy a felelős munkacsoport jelenleg arra törekszik, hogy teljesítse az azon személyekre vonatkozó információcserére vonatkozó igényt, akikről megállapították, hogy súlyos fenyegetést jelentenek a terrorizmus vagy az erőszakos szélsőségeség szempontjából; e tekintetben ÜDVÖZLI az arra irányuló további munkát, hogy a különböző vonatkozó nemzeti jogszabályok sérelme nélkül közös értelmezés alakuljon ki arról, hogy az egyes tagállamok mely személyeket tekintik fenyegetésnek a terrorizmus vagy az erőszakos szélsőségeség szempontjából, és FELKÉRI a tagállamokat, hogy a Bizottság és az Europol támogatásával folytassanak folyamatos stratégiai párbeszédet e kérdésről;
70. HANGSÚLYOZZA, hogy az erőszakos szélsőségeség terjedése fenyegetést jelent Európa biztonságára. TUDOMÁSUL VESZI, hogy a közösségi média nagyban elősegíti az erőszakos szélsőséges ideológia terjedését, és hozzájárul a radikalizálódáshoz. Az erőszakos szélsőségeség egyre nagyobb nemzetközi dimenzióval bír, ezért meg kell oldani az erőszakos szélsőséges csoportok közötti, interneten keresztül megvalósuló nemzetközi és határ menti kapcsolatok problémáját;

71. FELKÉRI a tagállamokat, hogy folytassák az erőszakos szélsőséges és a terrorizmus megelőzésének, felderítésének és kezelésének megerősítésére vonatkozó bevált gyakorlatok kidolgozását és megosztását, és kezeljék az erőszakos szélsőséges tartalmak online és offline terjedésének problémáját, többek között a kulcsfontosságú harmadik országokkal folytatott együttműködés révén.
-

**A TANÁCS KÖVETKEZTETÉSEI A HATÁROKON ÁTNYÚLÓ BŰNÜLDÖZÉSI
EGYÜTTMŰKÖDÉS FOKOZÁSÁRÓL**

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

1. FELISMERVE, hogy a határokon átnyúló bűnüldözési együttműködés további javítása alapvető szerepet játszik a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség megerősítésére irányuló közös cél előmozdításában akkor, amikor a felmerülő fenyegetések rávilágítanak arra, hogy további szinergiákra és szorosabb együttműködésre van szükség minden szinten annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok hatékony és összehangolt választ tudjanak adni,
2. TEKINTETTEL a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezményre (SMVE), a különösen a terrorizmus és a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelemre irányuló, határokon átnyúló együttműködés megerősítéséről szóló, 2008. június 23-i 2008/615/IB tanácsi határozatra, a 2008/615/IB határozat végrehajtásáról szóló, 2008. június 23-i 2008/616/IB tanácsi határozatra és az Európai Unió tagállamainak különleges intervenciók egységei közötti, válsághelyzetekben folytatott együttműködés javításáról szóló, 2008. június 23-i 2008/617/IB tanácsi határozatra (prümi határozatok), valamint az egyéb uniós bűnüldözési eszközökre és a tagállamok közötti két- és többoldalú rendőrségi együttműködési szerződésekre,

3. ÉPÍTVE a határokon átnyúló bűnüldözési együttműködésre vonatkozó, a 2019–2024-es időszakra szóló uniós stratégiai menetrendben foglalt, az együttműködésnek és az információmegosztásnak a terrorizmus és a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelmet célzó javításáról szóló stratégiai prioritásokra és alapelvekre¹⁰, a biztonsági unióra vonatkozó uniós stratégiára¹¹, az Európai Unió 2015–20-as időszakra szóló, megújított belső biztonsági stratégiájának kidolgozásáról szóló tanácsi következtetésekre¹², az EU belső biztonsági stratégiájának megújításáról szóló, 2014. december 17-i európai parlamenti állásfoglalásra¹³, valamint az európai megelőző rendőrségi intézkedések egyes szempontjairól szóló, 2019. június 6-i tanácsi következtetésekre¹⁴,
4. NYUGTÁZVA egyes nem kötelező erejű tanácsi dokumentumokat, például a bevált gyakorlatokat (schengeni katalógus¹⁵) és az iránymutatásokat (az egyablakos ügyintézésre vonatkozó iránymutatások¹⁶, a rendőrségi és vámügyi együttműködési központokra vonatkozó iránymutatások¹⁷, a bűnüldözési információk cseréjére vonatkozó kézikönyv¹⁸, a határokon átnyúló műveletekre vonatkozó kézikönyv¹⁹), valamint a schengeni értékelések eredményeit,
5. TUDOMÁSUL VÉVE az EU új biztonsági uniós stratégiájáról (2021–2025) szóló bizottsági közleményt²⁰, amelyben a Bizottság hangsúlyozza, hogy „*az együttműködés szintje azonban még javítható a rendelkezésre álló eszközök észszerűsítése és korszerűsítése révén*” és hogy „*a Bizottság meg fogja vizsgálni, hogyan támogathatná ezt a törekvést egy rendőrségi együttműködési kódex kidolgozása*”, valamint a Bizottság által 2020. szeptember 28-én közzétett, az EU rendőrségi együttműködési kódexére irányuló kezdeményezésre vonatkozó bevezető hatásvizsgálatot²¹,

¹⁰ EUCO 9/19.

¹¹ COM(2020) 605 final.

¹² 15670/14.

¹³ 2014/2918.

¹⁴ 10062/19.

¹⁵ 15785/3/10.

¹⁶ 10492/14.

¹⁷ PCCC: rendőrségi és vámügyi együttműködési központ (9105/11).

¹⁸ 6727/18.

¹⁹ 10505/09.

²⁰ COM(2020) 605 final, 22. o.

²¹ Ares(2020) 5077685.

6. HANGSÚLYOZVA a 2021 és 2025 közötti időszakra szóló uniós biztonsági unióra vonatkozó stratégiában is említett uniós szakpolitikai ciklus / Európai Multidiszciplináris Platform a Bűnügyi Fenyegtettség Ellen (EMPACT)²² relevanciáját és alapvető hozzáadott értékét, amely platform magában foglalja a tagállamok illetékes bűnüldöző hatóságait, valamint az uniós intézményeket és ügynökségeket, és javítja a határokon átnyúló együttműködést a szervezett és súlyos nemzetközi bűnözés elleni küzdelem terén,
7. MÉLTÁNYOLVA, hogy az Europol – mint az EU bűnügyi információs központja – fontos szerepet játszik a tagállamok és illetékes hatóságaiknak a műveletekben és a nyomozásokban való támogatásában, valamint az együttműködés előmozdításában,
8. TUDATÁBAN ANNAK, hogy a Frontex hozzájárul az Unió belső biztonságának védelméhez azzal, hogy hatékonyan végrehajtja az integrált határigazgatási intézkedéseket az EU külső határain, ezen belül küzdelmet folytat az uniós külső határokon a nemzetközi bűnözés és terrorizmus ellen,
9. ELISMERVE annak jelentőségét, hogy a nemzetbiztonság az EUSZ 4. cikkének (2) bekezdése értelmében a tagállamok kizárólagos felelősségi körébe tartozik, valamint az e területen folytatott tevékenységeik jelentőségét, továbbá NAGYRA ÉRTÉKELVE a tagállamok által a bűnüldöző hatóságok közötti operatív együttműködés folyamatos javítása terén eddig elért eredményeket,
10. KIEMELVE, hogy valamennyi intézkedésünk teljes mértékben összhangban van az alapvető jogokkal és szabadságokkal, és EMLÉKEZTETVE a szubszidiaritás és az arányosság elve alkalmazásának fontosságára,

A TANÁCS:

11. ALÁHÚZZA, hogy a határokon átnyúló bűnüldözési együttműködés a nemzeti szuverenitás elvén alapul, amely megalapozza a tagállamok arra vonatkozó kizárólagos előjogát, hogy saját területükön bűnüldözési tevékenységeket folytassanak;

²² A 7704/17 dokumentumban foglalt tanácsi következtetések.

12. HANGSÚLYOZZA, hogy a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló uniós térség a határokon átnyúló és a szervezett bűnözés, az erőszakos szélsőséges, a terrorizmus és az illegális migráció kezelése terén hatékony, a kölcsönös bizalmon alapuló és jogszerű bűnüldözési együttműködést igényel;
13. NYOMATÉKOSÍTJA, hogy a Covid19-világjárvány és a fertőzés terjedésének megelőzésére irányuló közös cél rávilágított arra, hogy a határokon átnyúló szorosabb együttműködésre van szükség, többek között a közös belső határok mentén folytatott bűnüldözés területén;
14. HANGSÚLYOZZA, hogy az új bűnügyi jelenségek kialakulása, továbbá a mind a bűnüldöző hatóságok, mind az elkövetők rendelkezésére álló technológiai eszközök fejlődése szükségessé teszi annak értékelését, hogy szükség van-e a bűnüldözési együttműködési mechanizmusok kiigazítására;
15. ÚGY VÉLI, hogy a bűnüldözési együttműködés többszintű kerete alapot biztosít a közös kihívásokra adott összehangolt megoldások megfelelő ötvözéséhez, amelynek során az együttműködés különböző formái a sajátos igényekhez igazíthatók;
16. KIEMELI, hogy adott esetben jobban össze kell hangolni a határokon átnyúló együttműködést a szervezett és súlyos nemzetközi bűnözésre vonatkozó uniós szakpolitikai ciklus célkitűzéseivel;
17. EMLÉKEZTET arra, hogy a jelenlegi eszközök javítása során megfelelő egyensúlyt kell teremteni a konszolidált uniós szintű rendelkezések között, és lehetővé kell tenni a regionális és helyi körülményeket tükröző, testre szabott, kisléptékű együttműködési formákat, továbbá figyelembe kell venni a jogrendszerek, valamint a regionális és helyi operatív és szervezeti követelmények közötti különbségeket, tiszteletben tartva ugyanakkor az alapvető jogokat, valamint figyelembe véve a szubszidiaritás és az arányosság elvét;
18. HANGSÚLYOZZA, hogy az együttműködés új formáinak létrehozása helyett helyénvalóbb a már rendelkezésre álló eszközök javítása, és ezért EMLÉKEZTET a meglévő eszközök következetes és hatékony végrehajtásának szükségességére;

19. MEGÁLLAPÍTJA, hogy egyre nagyobb eltérések vannak egyrészt a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény és a prümi határozatok, másrészt pedig a két-, három- és többoldalú szerződések alapján dinamikusan alakuló gyakorlat és napjaink bűnüldözési munkájának gyakorlati követelményei között, ami bizonyos esetekben bizonytalansághoz vezet az együttműködés meglévő formáinak alkalmazhatóságával és hatályával kapcsolatban;
20. ELISMERI annak alapvető fontosságát, hogy lehetővé tegyék (...) a bűnüldöző szervek tagjai számára, hogy hatékonyan lépjenek fel a határokon átnyúló együttműködés során, különösen azáltal, hogy az érintett rendőri erőket kölcsönösen elfogadott és kiegyensúlyozott hatáskörökkel ruházzák fel bizonyos jól meghatározott körülményeket illetően, tiszteletben tartva ugyanakkor az alapvető jogokat és érvényesítve a nemzeti szuverenitás elvét, különösen pedig a fogadó állam vezető és döntéshozó szerepét;
21. NAGYRA ÉRTÉKELI a legjobb gyakorlatként kialakult rendőrségi és vámügyi együttműködési központok és/vagy az egyablakos ügyintézési pontok hatását, amelyek elősegítik és felgyorsítják a bűnüldözési együttműködést, különösen az információcsere tekintetében, és ÖSZTÖNZI a rendőrségi és vámügyi együttműködési központok regionális szükségletekkel összhangban történő további fejlesztését, amely például a biztonságos információcsere-hálózati alkalmazás (SIENA) széles körű és szisztematikus használatának előmozdítása révén valósulhatna meg;
22. HANGSÚLYOZZA, hogy el kell készíteni a határokon átnyúló együttműködési eszközökben foglalt, a határon átnyúló megfigyelésekhez és a határon átnyúló üldözésekhez hasonló tevékenységeket lehetővé tévő jogi követelmények értékelését, mégpedig a bűnüldözési munkával kapcsolatos jelenlegi szükségletek szempontjából;
23. HANGSÚLYOZZA a közös rendőrségi járőrszolgálatok, egységek és hivatalok, közös műveleti pontok, közös akciónapok és közös nyomozások szerepét, mivel ezek hatékonyan erősítik a közrend fenntartását, a bűnmegelőzést és a bűnözés elleni küzdelmet, különösen a határ menti régiókban, fokozzák a polgárok szubjektív biztonságérzetét, és lehetővé teszik a különböző tagállamok bűnüldöző hatóságai közötti, a rendszeres közös szolgálatok biztosítását célzó együttműködést, ezáltal pedig megteremtik a kölcsönös bizalom alapját;

24. NYOMATÉKOSÍTTJA ugyanakkor, hogy tiszteletben kell tartani és teljes mértékben érvényesíteni kell a polgároknak a meglévő jogi keretben és az Alapjogi Chartában rögzített jogait és szabadságait, tekintettel arra, hogy a polgárok bűnüldöző hatóságokba vetett bizalma elengedhetetlen szubjektív biztonságérzetük fenntartásához;
25. KIEMELI, hogy fontos szerepet tölt be a különösen az Európai Unió Bűnüldözési Képzési Ügynökségének (CEPOL) támogatásával megvalósuló, az európai bűnüldözés közös értelmezésének kialakítására irányuló állandó kapcsolattartás és megfelelő információcsere, valamint folyamatos közös képzés, a különböző szintű közös szakértői csoportok, szemináriumok és munkaértekezletek keretében végzett munka, valamint a csereprogramok;

ezért FELKÉRI A TAGÁLLAMOKAT, hogy:

26. tegyenek meg minden szükséges lépést a határokon átnyúló operatív bűnüldözési együttműködés további erősítése érdekében a meglévő eszközök hatékony végrehajtása, valamint adott esetben és szükség esetén a jogi alapok megszilárdítása, egyszerűsítése és kiterjesztése révén, ennek keretében többek között:

a közös járőrszolgálatok, egységek, irodák és műveleti pontok tekintetében: fokozzák tovább ezen eszközök alkalmazását azok hatékonyságának és költséghatékonyságának a növelése mellett, a közös őrzőjáratokat illetően például az 1:1 modell alapján (minden egyes érintett tagállamból egy rendőr részvételével), mégpedig a feladattól függően:

- ebben az összefüggésben egyértelműsítsék és – adott esetben a regionális igényeknek és a nemzeti szuverenitás elvének, a meglévő jogrendszereknek és a fogadó állam döntéshozó szerepének megfelelően – bizonyos egyértelműen meghatározott körülmények között terjesszék ki egyes kölcsönösen elfogadott és kiegyensúlyozott végrehajtási hatásköröknek azon külföldi tisztviselőkre való átruházását, akik a feladataik teljesítése során a származási államuk területén kívül tevékenykednek;
- fokozzák a határokon átnyúló és közös nyomozások alkalmazását, és egyszerűsítsék a közös nyomozócsoportok létrehozására vonatkozó eljárásokat, például elsősorban gyakorlati eszközökkel, ideértve annak értékelését is, hogy szükség van-e a meglévő mintamegállapodások aktualizálására, a közös nyomozócsoportok hálózatának megerősítésére, valamint a közös nyomozócsoportok szakértőinek a közös nyomozócsoportokról szóló megállapodások gyors tárgyalásába való bevonására;

a határon átnyúló megfigyelés tekintetében: a nemzeti szuverenitás elvének, az alapvető jogok védelmére vonatkozó meglévő normáknak, a tagállamokban meglévő jogrendszereknek és a fogadó állam döntéshozó szerepének a tiszteletben tartása mellett pontosítsák az ilyen megfigyelés végzésére vonatkozó jogi követelményeket és fontolják meg azok egyszerűsítésének lehetőségét, továbbá tárják fel a jóváhagyható intézkedések és a telepíthető technikai eszközök – pl. pilóta nélküli légi járművek és lokalizáló eszközök – szabványosításának lehetőségét, javítsák az engedélyezési eljárásokat többek között a sürgősségi és a nem sürgősségi megfigyelés közötti különbségtétel újradefiniálásával és adott esetben a sürgősségi megfigyelésre vonatkozó felhatalmazások megszerzéséhez szükséges időkeret meghosszabbításával, továbbá – amennyiben az szigorú feltételek mellett szükséges és arányos, továbbá nem érinti a meglévő jogi eszközöket, például a kölcsönös segítségnyújtási megállapodásokat – mérlegeljék annak engedélyezését, hogy a megfigyelés megkezdődhessen egy másik ország területén már azt megelőzően, hogy az érintett tisztviselők származási országában folytatódna,

a határon átnyúló üldözés tekintetében: a nemzeti szuverenitás elvének, az alapvető jogok védelmére vonatkozó meglévő normáknak, a tagállamok meglévő jogrendszereinek és a fogadó állam döntéshozó szerepének tiszteletben tartása mellett egyértelműen határozzák meg a határon átnyúló üldözés jogi feltételeit²³, igazítsák a jogi követelményeket a gyakorló szakemberek igényeihez oly módon, hogy esetleg kiterjesztik mind a határon átnyúló üldözések hatályát, mind a határokon átnyúlóan tevékenykedő tisztviselők hatáskörét többek között a lokalizációs adatok megosztásának javításával, a határon átnyúló üldözések lehetővé tételével minden olyan esetben, amikor valamely személy megpróbál kikerülni a bűnüldözési eljárások alól, valamint lehetővé téve a határon átnyúló üldözését szárazföldi, légi, tengeri és belvízi úton egyaránt;

az egyablakos ügyintézési pontok és/vagy a rendőrségi és vámügyi együttműködési központok tekintetében: adott esetben különböző technikai és operatív módokon erősítsék meg a meglévő egyablakos ügyintézési pontokat és/vagy rendőrségi és vámügyi együttműködési központokat és/vagy a további hasonló struktúrákat és azok illetékességi területeit (...) és (...);

a közös műveleti tervezés és gyakorlatok tekintetében: fokozzák arra irányuló erőfeszítéseiket, hogy elősegítsék a határokon átnyúló együttműködés igénybevételét különösen tömegrendezvények, katasztrófák és súlyos balesetek esetén;

²³ Pl. az „apprehend/feltartóztat” és a „detain/feltartóztat” fogalmának egységes meghatározása – lásd az SMVE 41. cikkét.

a különleges intervenciós egységek tekintetében: erősítsék tovább a 2008. június 23-i 2008/617/IB tanácsi határozat alapján az uniós tagállamok és a társult országok ilyen strukturái közötti, határokon átnyúló együttműködést, beleértve azok hatáskörét, valamint a felelősség kérdésének tisztázását a határokon átnyúló intézkedések során, továbbá támogassák továbbra is a közös képzési központok/kiválósági központok létrehozását, igazítsák ki a jogi követelményeket annak érdekében, hogy lehetővé váljon a robbanóanyagoknak, a lőszernek, valamint a különleges intervenciós egységek bevetési anyagainak a határokon átnyúló szállítása és tranzitja a közös kiképzések és műveletek céljából, emellett támogassák a különleges anyagok összevonását és megosztását az e lehetőséggel élni kívánó tagállamok körében, ezen túlmenően reagáljanak a más tagállamokból érkező, műszaki segítségnyújtásra irányuló kérelmekre, valamint erősítsék meg az ATLASZ Támogatási Hivatal egyablakos ügyintézési pontként az Europolnál betöltött szerepét, például az ATLASZ tevékenységének igazgatása és koordinációja tekintetében;

a rendőrségi és vámügyi együttműködés tekintetében: biztosítsák a szoros együttműködést és a célzott információcserét, amennyiben az jogilag lehetséges, különösen az uniós politikai ciklus / EMPACT keretében és a határ menti régiókban;

27. biztosítsák a rendszeres vagy eseti információcsere és a közvetlen kommunikáció eszközeinek gyors továbbfejlesztését, ideértve az olyan közös struktúrákat is, mint az intranetes platformok, az operatív ellenőrző rendszerek vagy a rádiókommunikációs hálózatok;
28. a válságok alkalmával – például a Covid19-világjárvány alatt – operatív és stratégiai szinten folytassanak szoros együttműködést, koordinációt és kommunikációt, különösen a szomszédos országok bűnüldöző hatóságaival, például meglévő vagy *ad hoc* struktúrák igénybevételeivel;
29. hívják fel a bűnüldöző hatóságok figyelmét a meglévő eszközökre, és fokozzák azon készségét a határokon átnyúló együttműködésre, teljes mértékben felhasználva a rendelkezésre álló információforrásokat, például a határokon átnyúló műveletekről szóló, nemrégiben frissített kézikönyvet és annak nemzeti tájékoztatóit;

30. biztosítsanak könnyebben hozzáférhető információkat, például egyrészt olyan internetes alkalmazások bevezetésével, amelyek tájékoztatják a bűnüldöző szerveket az egyes adott területeken a határokon átnyúló intézkedésekre alkalmazandó szabályokról, és amelyek ideális esetben összeegyeztethetők az uniós információs csatornákkal, másrészt pedig a szabványosított formanyomtatványok fokozott használatával;
31. erősítsék tovább mind a rendszeres, mind az *ad hoc* cserék struktúráit, ideértve a személyes találkozókat és a biztonságos virtuális üléseket, a bizottsági munkát, a munkaértekezleteket és a csereprogramokat, valamint a közös képzéseket és szemináriumokat az operatív együttműködéshez szükséges gyakorlati készségek – többek között a nyelvi és jogi ismeretek – javítása érdekében;
32. az együttműködés javításának értékes eszközeként folytassák a legjobb gyakorlatok cseréjét és végrehajtását;
33. folytassák a bűnüldöző hatóságok közös európai kultúrájának kialakítását, és a megfigyelt operatív és pedagógiai szabálykövetéstől függően (fokozatosan) hozzanak létre nemzeti mechanizmust a más tagállamokban szerzett ismeretek elismerésére, vagy akár közös szabványt, amelyből európai tanúsítás alakulhat ki;

FELKÉRI A BIZOTTSÁGOT, hogy:

34. a határokon átnyúló bűnüldözési együttműködésre vonatkozó értékelésekből és egyéb információforrásokból levont következtetéseknek a tagállamokkal együttesen végzendő átfogó értékelése első lépéseként
35. az Európai Rendőrségi Együttműködési Kódexre irányuló javaslatra vonatkozó lehetőségek értékelésekor kellően vegye figyelembe – a nemzeti szuverenitás elvének, az alapvető jogok védelmére vonatkozó meglévő normáknak, a tagállamok meglévő jogrendszerének és a fogadó állam döntéshozó szerepének tiszteletben tartása mellett – a tagállamok közötti helyi, regionális, két- és többoldalú bűnüldözési együttműködés értékét és sikerét, különösen a közös belső határokkal rendelkező régiókat illetően, valamint az európai jogszabályok hozzáadott értékét a szubszidiaritás és az arányosság elve tekintetében;

36. mérlegelje az uniós jogi keret megszilárdítását a határokon átnyúló bűnüldözési együttműködés további megerősítése érdekében, garantálva az adatvédelmet és az alapvető jogokat, figyelembe véve a jelenlegi operatív szükségleteket, felülvizsgálva különösen az SMVE III. címének 1. fejezetében (Rendőri együttműködés), a 2006/960/IB tanácsi kerethatározatban, valamint a 2008/615/IB, a 2008/616/IB (prümi határozat) és a 2008/617/IB tanácsi határozatban²⁴ foglalt rendelkezéseket, különös tekintettel a határon átnyúló üldözésre és a határon átnyúló megfigyelésre – amelyeknek Európa-szerte teljes mértékben működőképessé kell lenniük –, ugyanakkor tiszteletben tartva a tagállamok lehetőségét a vázolt együttműködés részleteinek kidolgozására és a még szorosabb kétoldalú együttműködés biztosítására, a fentiek szerint;
37. értékelje – a nemzeti szuverenitás és az arányosság elvének, az alapvető jogok védelmére vonatkozó meglévő normáknak, a tagállamok meglévő jogrendszerének és a fogadó állam döntéshozó szerepének tiszteletben tartása mellett –, hogy szükség van-e az együttműködésre vonatkozó jogi keret vagy közös iránymutatások kiigazítására, tekintettel egyrészt a (például a világjárványok okozta) válsághelyzetekre, másrészt a határokon átnyúló bűnüldözési együttműködést befolyásoló új technológiákra,
38. fokozza az olyan megerősített regionális együttműködési formák (struktúrák) támogatását, mint például a rendőrségi és vámügyi együttműködési központok, a közös rendőrőrsök és a közös képzések, ugyanakkor biztosítsa az egyablakos ügyintézési pontokkal való hatékony együttműködésüket;
39. járuljon hozzá a bűnüldözési együttműködés fokozásához a következők révén: a gördülékeny és gyors információcsere kialakításának támogatása; a vonatkozó struktúrák és platformok továbbfejlesztése; közös képzések, gyakorlatok, szemináriumok és munkaértekezletek; a technikai és nyelvi akadályok csökkentése, olyan aktualizált kézikönyvek és munkakatalógusok készítése, amelyek meghatározzák az alkalmazandó nemzeti követelményeket, kompetenciákat és eljárásokat, valamint a jogi képzés fokozása;

²⁴ Valamint adott esetben a bűnüldözés/igazságügyi együttműködés egyéb eszközeit.

FELKÉRI AZ EUROPOLT, hogy:

40. továbbra is támogassa a tagállamokat az arra irányuló erőfeszítéseikben, hogy az Europol magas színvonalú információkkal lássák el, és fokozzák a SIENA-nak az illetékes nemzeti hatóságai körében való elterjedését;
41. más érdekelt felekkel és releváns szakértői csoportokkal együtt tárja fel a mobil megoldások előmozdításának (vagy a meglévő megoldások összekapcsolásának) lehetőségeit a helyszíni tisztviselők és a nyomozók közötti gyors és biztonságos kommunikáció lehetővé tétele érdekében;

FELKÉRI A CEPOLT, hogy:

42. továbbra is nyújtson segítséget a tagállamoknak a bűnüldözési képzés terén annak érdekében, hogy növeljék a tisztviselőknek a határokon átnyúló bűnüldözési együttműködéssel kapcsolatos kapacitásait, különös tekintettel a jogi ismeretekre;

FELKÉRI A FRONTEXET, hogy:

43. megbízásának keretein belül támogassa az uniós tagállamok és a schengeni társult országok bűnüldöző hatóságait a külső határok igazgatásában annak érdekében, hogy valamennyi uniós polgár számára szavatolva legyen a magas szintű biztonság.